

Sommige wijze woorden
vergeet je nooit

'You got a dream, you gotta protect it'

Deze week:

Mohamad AL Kour (33), een Syrische Belg die drie jaar na zijn vlucht uit zijn thuisland in 2015 afstudeerde als Master of Interior Architecture aan UHasselt. Hij stampt nu zijn eigen praktijk uit de grond en organiseert daarvoor een crowdsourcing.

“Ik kan niet naar *The Pursuit of Happiness* kijken zonder tranen in de ogen te krijgen. De film met Will Smith is gebaseerd op het leven van Chris Gardner, een van mijn belangrijkste rolmodellen, want die man klom op van dakloze tot ondernemer en multimiljonair. Toen ik in Damascus mijn eindwerk voor interieurarchitectuur afwerkte, zette ik 's nachts een YouTube-interview met Gardner op repeat. Ik had de hoop van zijn verhaal hard nodig, want ik was zwaar op de proef gesteld, om te beginnen door de moeilijke relatie met mijn vader. We hadden veel issues en aanvankelijk was hij ook tegen mijn studie. Daarna kwam hij zijn afspraak om mijn collegegeld mee te betalen niet na. Ik kreeg schulden bij mijn universiteit, moest tijdelijk stoppen om dubbele shifts te gaan werken en dreigde dan nog mijn studiepunten te verliezen. Ondertussen brak de oorlog uit. Ik kan je niet uitleggen hoe bedreigend dat was. Op een bepaald moment kwam het leger op onze campus verdachte studenten arresteren, heel agressief, ze pakten er gewoon zoveel mogelijk op. Van sommige vrienden heb ik nooit meer iets vernomen. Een tijd later werd onze wijk een militaire zone. Je moet je voorstellen dat de regering plots Schaarbeek afsluit omdat ze denken dat opposanten zich daar verschansen. In het rakettenvuur dat ontstaat sneuvelen ontelbare onschuldige burgers. Op een nacht vlogen de kogels thuis door onze ramen en hing in de straten de geur van buskruit en lijken. Ik kon nergens naartoe zonder aan eindeloos veel checkpoints vernederd te worden door soldaten. Ze doorzochten mijn spullen, maar ik dacht altijd: de krachtigste wapens kunnen jullie niet vinden, dat zijn onze geesten. Het is wat Will Smith in een pakkende scène zegt

tegen zijn zoon: “*Don't ever let somebody tell you you can't do something, not even me. You got a dream, you gotta protect it.*” Ik geloof dat we allemaal geboren worden met een blauwdruk van wie we authentiek willen en kunnen zijn, maar onze ouders, leerkrachten of regeringsleiders belemmeren dat vaak. Gelukkig ben ik vasthoudend en spoorde een innerlijke stem me aan om ondanks alles mijn diploma te halen en daarna in mijn eenzame de gevaarlijke vlucht uit Syrië te ondernemen. Van aan de Turkse kust voer ik met 57 anderen in een rubberbootje naar het Griekse eiland Samos; twee keer zijn we bijna verdronken. Maanden later arriveerde ik in Brussel, met alleen de kleren die ik droeg. Vlak bij de plek waar ik asiel aanvraag, zag ik een campus waar studenten werkten aan designmodellen en besliste ik nog een opleiding hier in België te volgen. Mensen vonden het absurd, en het was inderdaad een traject met veel ups en downs. Mijn leven lag in puin, ik had zoveel te regelen en tegelijk moest ik studeren, in heel andere setting dan ik gewoon was. Maar uiteindelijk slaagde ik. Nu, drie jaar later, volg ik nog steeds mijn droom om een internationaal gerespecteerde interieurarchitect te worden. Soms lig ik wakker, angstig over hoe ver ik daarvan nog verwijderd ben. Maar ik kan alleen mezelf trouw zijn en blijven pushen. Op een dag hoop ik naar Syrië te kunnen terugkeren om te helpen bij de architecturale, maar ook sociale heropbouw. Ik wil die miljoenen getroffen en de hoop geven die ik dankzij Chris Gardner meedraag: hoe onvoorstelbaar moeilijk het leven ook wordt, je kunt en moet vasthouden aan je droom.”

alkour.eu